

VERSOTS 2008

Granollers, Festa Major 2008, mitjanit

Vilatans de Granollers,
pubilles de bona planta,
ciutadans d'aquest poblet
i dones de bona casa,

nens que jugueu sense pilota,
mestres en l'art d'afartar,
fotògrafs, brivalls i rapsodes,
a tots us volem anunciar

que els diables hem tornat
provinents de la foscor,
per dir-vos les veritats
en aquests quatre versots.

Hem vingut a fer soroll,
a cremar i a ser salvatges,
hem vingut a ser com som
i a ensenyar-vos bé les banyes!

Som diables i exercim
de dimonis i tronats,
som així perquè volem
i per dir-vos les veritats.

Com cada any, tenim feina,

i hem parat molta atenció,
volem dir-vos quatre coses
que us facin pujar els colors.

Que no heu vist com és la plaça?

Plena de gent que vol sentir
les vergonyes del què passa
en aquest gris paradís.

Granollers, quin gran desert,
sense oci ni locals,
són botigues els carrers
on fer festa és censurat.

La ciutat obre les portes
a tots els que volen gastar,
i als altres ens foten fora
del Gran Centre comercial.

La festa està mal vista
perquè emprenya els rics veïns,
al final som terroristes
per voler-nos divertir.

Quins collons que té la cosa,
cada cop amb menys espais,
cada cop els fem més nosa
i ens fotran al parc firal.

I fins i tot a les afores

ens toquen el crostó,
que els veïns han de fer nones
i està prohibit fer tant soroll.

Ni el Musik'n'viu se'n salva
d'aquesta gran bestiesa,
ja només ens falta
que ens enviïn a Manresa!

Haurem d'estar molt atents
si ens tornem "gran capital",
que estant fent de Granollers
una ciutat de postal.

Però és ben fàcil d'entendre:
que s'aguantin els veïns,
que un cop l'any no fa pas mal,
i així ho fem més divertit.

Deslliguem-nos del deliri
de voler fer tant negoci,
que n'aprenquin!, que la gent
el que vol és gaudir l'oci.

Visca la nova església,
la plaça dura i el nou Gra,
però que ens donin anestèsia
i així ho puguem oblidar.

El mossèn ara és bisbe,
tenim creients i campanar,
però a l'Església hi falta vida,
que a la nit s'ha de "xapar".

Tenim ganes de farra,
de sortir, beure i cridar,
que som gent d'idees clares
i no podran fer-nos callar!

Que no és només aparador
aquest nostre Granollers,
el volem ben ple de foc
i amb la gresca pels carrers!

Volem un carrer Barcelona
ple de foc, llum i timbals,
i és igual si la bossa no sona,
que també és nostra la ciutat!

Volem celebrar les diades,
marcar un calendari com cal,
fer cap d'any i castanyada,
però també un bon Sant Joan.

Un Sant Joan amb la foguera,
on cremi el foc més gran,
que ja ens treu de polleguera
la revetlla de cada any!

I què dir d'equipaments?,
de diners anem sobrats,
en gastem a tort i a dret,
i així tapem forats.

Ens han fet la Troca maca,
amb espais per fer saraus,
però com volen que hi entrem
si no ens donen ni les claus!

Ens han fet també targetes,
muntacàrregues i un ascensor,
Però s'ha de tenir la ment estreta
per no fer ni un pixador!

És que és massa, aquesta Troca,
per no tenir no té ni gent,
el bar obre quan li rota
i el servei és depriment.

Cal ser un geni per saber
si és oberta o si és tancada,
quins horaris fa el cambrer
i quan tindràs el teu bocata.

Però ara que ja tenim fàbrica,
falta omplir-la d'arts,
de moment només va en marxa
això que en diuen MAC:

Però el mercat el fem dijous,
i és molt més barat
que aquest –que ja té ous!-,
que ens “ocupa” els locals.

Ja està bé la Gran Cultura,
els creadors i l’art total,
però primer més val que cuidin
als que estem pencant tot l’any.

I els que manen van com sempre:
vista grossa i anar fent...
s’obliden de promeses,
de cops d’esquena i de decrets.

El govern és d’un color
en aquesta capital,
i ja es nota la fortor
d’un armari mal tancat.

El vaixell va a bon port
amb aquest gran Capità,
a qui gosa anar de tort
ell l’adreça ben aviat.

Sembla que no hi ha elecció,
en Mayoral és massa,
sap parlar i té un gran do
en el noble art d’enredar-te.

A tothom es posa a la butxaca
amb aquest posat distés,

és un mag del “tiki-taka”
un poeta del Vallès.

El seu equip és enrotllat,
a cultura hi té a l’Alba,
amb els joves va de crack
i ja ha fet oblidar en Pujades.

Li agrada fer promeses
(deu ser el rol del socialista),
però si no vas al seu projecte
et tatxa de la llista.

I el partit és casa seva,
ho demostra el gran discurs
d’aquest any al Museu
on no va **piular** ningú.

Aquest alcalde és la pera,
vol tenir a tothom content,
però no sap que si es passa
no li sortirà bé l’invent!

Que els joves no som rucs,
i els diables fem memòria,
si ens enreda amb algun truc,
ja sabem com va la història.

El tuf dels polítics ja cansa,
diuen no al quart cinturó
i després tornen a casa
per dir que sí a tot.

La Festa Major sobreviu
malgrat moltes sequeres,
no es pot perdre el caliu
que li donen els troneres.

Però per acabar-ho d'adobar
l'any que ve tindrem obres,
el gran centre es fa peatonal
i així se'ns trauran de sobre.

Ens enredaran amb paletes
en plena Festa Major,
haurem de fer les maletes
tant si ho volem com si no.

I no caldran gaires sermons
per canviar l'estirada de corda
que no la volen al carrer major,
sinó al mig del carrer Girona.

La censura és molt subtil
i demostra molta barra:
aquest any s'ha de filar prim

per trobar la bicifarra.

Però això va sobre rodes,
ben aviat tothom en bicing!,
tot i l'alt cost que porta
suportar segons quins vicis.

I és que som moderns i “guais”,
una ciutat cosmopolita,
cada cop menys capital,
un xic més barcelonina.

I el teatre va molt bé,
diu que han tret molt bona nota,
però han fitxat a una ETT
perquè ens obri algú la porta.

Tant que en som, de comerciants,
i no ho sabem fer bé,
quan convé som uns farsants
per no dir que perdem calés.

Molta pau i bombardeig,
molta idea i molt futur,
molt de TAG i molt de PEG,
però on són els continguts?

I on són tots els valors

que anem predicant tot l'any?

No ha de ser pas bo
tancar l'oficina als immigrants.

Com pot ser que amb tanta pau
oblidem drets fonamentals?
Què en farem dels nouvinguts,
si els neguem ser ciutadans?

I amb tants equipaments
sembla mentida, però es veritat,
que les colònies de Granollers
facin anys sense local!

Tant se val si hi ha sequera,
reomplir la piscina és massa,
i fer xip-xap a la banyera,
sobretot si en tens a casa!

Valga'm Satanàs,
que Llucifer ens agafi confessats,
fem xivarri ara que podem
per aguantar un altre any.

Parla l'Arcàngel Sant Gabriel:

Ai, senyor, coi de diables!
No teniu aturador,
i la llengua molt esmolada,

mai parleu del què és bo!

**És que no teniu vergonya,
tot el dia malparlant?
No hauríeu de fer conya
amb els temes importants!**

**Ja està bé de tanta festa,
deixeu dormir a la gent de bé,
feu xivarri sense fressa
però ben lluny d'aquests carrers.**

**No oblideu fer molt d'esport,
beure poc i ser bons jans,
que no pot fer pas mal
una mica de bondat.**

**Tingueu fe en la hipoteca,
i crieu molts catalans,
que els fills han de ser forts
per poder-nos aguantar!**

**Gasteu en els comerços
i aneu de Bershka de tant en tant,
no emprenyeu al veïnat
i vigileu amb els petards.**

**Que tenim una ciutat ferma,
maca, formosa i exemplar,
som la Vil·la més Oberta
del Vallès Oriental!**

És veritat això que dius,
vil·la oberta i capital...
Volem la ciutat viva
i no un cadàver adormit.
Volem obrir aquesta vil·la
a tots els éssers de la nit!

Només volem ser lliures,
respirar sovint el nostre fum,
fer del foc la nostra lluita
i passar una mica del “consum”.

Que el centre és per fer festa
i per tenir-lo ple de gent,
ningú ens traurà la idea
de voler ser diferents!

I sí senyor...
Tenim cua i fem pudor,
però de sofre, no fotem!
que els que poden de debò
són polítics, ja ho sabem...

Que visqui la mala vida
i fumar si ens ve de gust,
i riure molt i sense mida
de les promeses del futur.

I ja ho hem dit,
però que quedi ben clar,
és cert que volem fum,

però no pas el que Ells ens venen
i ens parlen del “bé comú”:
ens agraden els patums
i no ser un ramat d’ovelles!

Som diables i exercim
de dimonis i tronats,
som així perquè volem
escampar la llibertat.

És ben fàcil la recepta:
per nosaltres és molt clar,
Granollers ha de ser festa
i ningú ho pot aturar.

Que ja n’hi ha prou de calerons,
de botigues i negocis,
és l’hora dels tambors
i de viure sense odis.

Tenim forques esmolades,
cues de pam
i fem llengots,
som fills d’una tronada,
ni astronautes ni robots,
venim del fons de la terra
a escopir aquests versots
per qui vulgui escoltar-los
i en prengui nota,
si és que vol.